

N:o 34.

Ank. till Riksd. kansli den 15 mars 1889, kl. 6 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion i fråga om sättet för förvaring
af indelta infanteriets lifmundering. (I. A.)*

I en inom Andra kammaren väckt, till statsutskottets förberedande behandling öfverlemnad motion (n:o 91) har herr *Emil Olsson* i Kyrkebol föreslagit, att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla om vidtagande af sådana åtgärder till lättnad i roteringsskyldigheten, att, der sådant icke redan egde rum, soldaternas lifmunderingar för framtiden måtte blifva förvarade i vederbörande kompanitrossbodur eller regementsförråd.

Då emellertid Kongl. Maj:t, i öfverensstämmelse med Riksdagens beslut, genom kungörelse den 28 maj 1886 förordnat, att den rotehållare åliggande skyldighet att bygga och underhålla kompanitrossbodur samt fortskaffa trossen till och från mötesplatserna skulle från och med år 1887 af statsverket öfvertagas, under vilkor att statsverket erhöle den rätt till redan befintliga kompanitrossbodur, som kunde vederbörande rotehållare tillkomma, och på grund deraf kompanitrossbodurerna numera nästan utan undantag lära hafva blifvit försålda, samt enär, hvad ifråga-

varande persedlars förvarande i regementsförråden beträffar, sådant redan blifvit vid flera regementen af Kongl. Maj:t föreskrifvet och, i den mån utrymme dertill må kunna beredas, framledes torde komma att äfven i afseende å öfriga indelta regementens lifmunderingspersedlar medgifvas, får utskottet hemställa,

att herr Olssons förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 15 mars 1889.

På statsutskottets vägnar:

Gustaf Sparre.